

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Hec est noua queda[m]. singular[is] atq[ue] rara legenda.
ex alijs sex lege[n]dis collecta et perfecta. tractans de
origine. et vite. ordine. de conuersione. ac magistrali
disputatione. ast de ...**

Petrus <Frater>

Argentin[ae], 6.IV.1500

Capitulum xxij. De vindicta quam dominus

[urn:nbn:de:bsz:31-333645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-333645)

Capitulum xxii

de corpe eius effusum. terram vberius irrigauit. Altera: quia mox angeli accesserunt et assumptum corpus virginis per alta aera cum capite subuehentes in montem synai deposuerunt. et in monumento honorifice sepelierunt. Qui quidem mons a loco occisionis distat. itinere viginti et eo amplius dierum. quo in loco monasterium quoddam est monachorum. quod ad laudem dei et ad seruitium admirabilis virginis katherine sunt ibi coadunati. In eodem quoque loco innumera fiunt miracula ad laudem dei. et ad gloriam gloriose virginis katherine. Sed inter alia miracula sicut fertur est istud unum et precipuum: quod vere multum est memoria dignum. Nam in festo huius venerabilis martyris innumerabilis animarum multitudo annuatim venit. quarum quelibet unam vel plures oliuas in rostro suo portans. in claustrum sponit monasterij supradicti. et sic ibidem in tanta copia oliuae coadunant. ut oleum factum ex eis per totum annum habundanter

sufficiat monachis illis per necessitatibus suis. et ad lumen lampadum. Item iterum valde insigne potest miraculum fieri in eodem loco. quoniam de sepulchro beate katherine riuus olei indefinenter emanare videtur. Nam et de minutis ossibus quod de sarcofago aliquando cum oleo effluere visa sunt. vbi cuiusque sunt dispersa. salutaris tamen liquor stillare non desinit. ex quo puncta debiliu corpora. celeris medicine sanitate reparant.

Capitulum xxij.

de vindicta quam deus mediante constantino magno. et beate katherine patruo fecit sic et ipsa perdidit contra maxentium tyrannum. qui eam tam crudeliter iussit cruciari et tandem gladius

Constantinus igitur imperator cum re publica prius in galliis. dein de rome et per totam ytaliam strenue percurasset. ac prouide gubernasset. ad sile opus per utilitate communi in greciam transiret. ad ciuitatis

De vindicta quā d̄s XLII

tatem sc̄z q̄ prius bysantiū
vocabat. Ampliavitq; illā
ac suo noie cōstantinopoli
appellavit. Audiēs aut̄ ma
xentius cōstantinū intra il
liricū z suū dñm aduenisse
vt p̄tra tyrānos orientales
p̄sus asiam pgeret cum lici
nio. ip̄e per oratores consu
luit de hoc cuz eius germa
no sc̄z maximiano gallero.
z cum eiusdem filio sc̄z ma
ximiano. q̄ vt dictū est tūc
dñabantur in asia rogās q̄
sibi sc̄z maxentio bellicosaz
z multaz dirigerēt gentem.
cum qua ad romā posset re
uerti. z ip̄am ciuitatē cape.
vt cōstantinus pdita vrbe
nō vlt̄erius pcederet. sed in
britaniā potius deceptus z
yrecundus rediret. Et sic
sc̄dm consiliū hoc. ip̄i ma
xentio gentē mittūt in gen
tem Lōgregata igitur in e
gipto multitudine magna
p̄ll̄ atq; potētia. Imaxētius
et p̄silo peritorz atq; orato
ruz reuertit̄ de gretia p̄sus
romā. intendens facere ma
gnā senatorz stragem p̄ll̄q;
romani occisionē. S; nō ē
p̄siliū aut prudētia siue po
tentia p̄tra deū. q̄ hoies pu

ro corde eū colētes iunat z
protegit. victoresq; tandem
facit. Nā cōstantin⁹ z licini⁹
cū hoc audissēt nō fugā vt
tyrānus arbitrabat̄ arripī
ūt. s; sua castra p̄sus romā
p̄tinuo p̄tunt. Et p̄cedēte
labro. sc̄e crucis sc̄z signacu
lo isignito. pius cōstantin⁹
sic alias fecerat deo vero sp̄
attente z humiliter suppli
cabat ne dextera sua crucis
signo ornata. cū effusione
sanguinis fedaret̄. sed absq;
p̄rie impugnationē adhuc ci
uibus romanis. d̄s redde
ret plenius libertatē. Cūq;
quadā nocte post orōem so
pori se dedisset. ecce angel⁹
dñi in visione dixit ei. Cō
stantine ne timeas qz in si
gno sc̄e crucis victoriā de
tyrāno habeb̄. Certificat⁹
itaq; de victoria cōstantin⁹.
p̄fortians liciniū hilari vul
tu acie exercitus alloq̄tur.
vt sine timore d̄ tyrānū per
gāt. qm̄ mirifice crucis vir
tute victores protinus ad
plenū erāt. Cūq; exercitus
āmonit⁹ z p̄fortat⁹ de p̄bis
p̄ncipis sui prudentis. cū
ip̄o p̄ncipe cōstantino ac
etiā licinio sic appin̄ret

Capitulum XXII

ad urbem: in occursu maxē
tius illis pgit. Ipe. n. con-
stantin⁹ nō lōge a millino
pōte castra posuerat. q̄ pōs
est sup tybrim distās ab vr-
be q̄ tuor aut quinq; milia
rib; quē pontē totū vt tho-
mas i sua dicit cronica pa-
pireū maxenti⁹ sterna fece-
rat ad decipiendū cōstanti-
nū. Et positis nauib; nō fir-
miter ligatis ad inuicē pon-
tem in tybrim sterna pcepit
S; disponēte deo sui opis
tyrānus oblitus. volens ex-
ercitū cōstantini furiose in-
uadere. pontē p̄fatū prim⁹
cū plurib; ascēdit militib;.
et sicut ordinauerat decipe
constantinū. sic ipse fuit in
toto deceptus. quia decedē-
tib; nauib; dimerfus est in
profundū cū suis sequaci-
bus Et ita iuxta psalmistā
In illā quaz foderant inci-
derūt foneam. Sicq; con-
stantini dextra vt ipse orauit
rat cū populo suo ab effusi-
one sanguinis p̄mansit im-
munis. Et sic beatissime p̄-
ginis katherine p̄phetia q̄s
p̄dixit de morte tyranni.
vt supra nono habet capi-
tulo. tūc adimpleta ē plene.

Nam sicut dicitur in hysto-
ria quada; post q̄s in flumi-
ne necatus est tyrānus. qui-
dam de cōstantini exercitu
remanētes a tergo vt pisca-
rētur defunctor; cadauera.
accidit q̄ eiusdem tyranni
impialia ornamenta quib;
tyrannus erat munit⁹ acci-
perent suo inuēto cadauere
ac a suis vestimētis exuto
capite pri⁹ amputato. et ne
aliquis de eius nece dubi-
taret. ipi de cetero derisorie
corpus eius mēbratim con-
ciderūt in frustra. Quo p̄-
acto. tūc illico nullo viso q̄
hoc ageret collecta sunt mē-
bra eius et sanguis iam effu-
sus sup tellurē cuz mēbris
euauerūt. atq; a demōib;
quib; semp in vita fūerat
sūt deportata. sed quo nesci-
tur. nisi in sacrificiū vt cer-
te creditur dyaboloz quem
admodū a brā katherine fu-
erat sibi prius p̄dictū. Ita
q; tyranno sic dimerfo. leti-
facti vniuersi tūc maximo
cū triūpho constantinū su-
scipiūt. quasi romane salu-
tis auctore. At illi nō sui p̄-
ruti rem gesta sed xpi duca-
tui deputabat. Statimq;

De vindicta quã deus XLIII

ad triumphi memoriã ymagines constantini senatus erexit. sed ipse ut prudens et gratus hoc nõ patiens. sed ad random crucis ymaginem ibi pingi et erigi iussit. eo quod in hoc signo salutis. romanam urbem populum et senatus a iugo tyrannice servitutis ereptam pristina restituit libertati. Sed non perfecte adhuc credidit constantinõ. nec tunc sacrum baptisma suscepit. donec percussus lepra. visionem illam vidit. de qua legit in legenda sancti silvestri pape Per idem tempus cum constantino conspirante licinio. qui ab ipso fuerat imperij collega et confors assumptus. ex optenta victoria contra maxentium. cognoverunt deum honorum hominum esse auctorem Unde communi sententia legem continuo statuerunt In qua christianorum deum totius virtutis sue profiterentur auctorem. et ipso solo deo prestante. victoriam habuisse de tyranno confessi sunt. Et ideo huic omnipotenti deo cultum et honorem ab omnibus statuunt deferendum.

Hanc itaque legem miserunt ad maximianum. quia amicitiam eorum videbant cum appetere. At ille quantum promissa sua forent voluntati sue contraria. tamen gestis iam rebus. sui proprii exercitus rationi. resistere non est ausus Sed non multo post tempore. mortuo iam maximiano galero ut supra in tertio capitulo dictum est. maximianus eius filius extolli adversus constantinum et licinium sui seque regni socios cepit. et ausus est inter eos in honore priorẽ se constituisse. Et federe pacis rupto. bellum licinio conatus inferre. quod licinius a constantio rogatus transtulerat se ad partes illas unde maxentius recesserat reparaturus ibidem res publicam que per illam fuerat devastata. Fretus autem auxilio demonum maximianus cum innumera multitudo militum procedit ad bellum adversus licinium. Itaque favore te adversario suo. deo scilicet nostro multis gladibus cesa est gens sua. ipse autem maximianus evasit miserabiliter. illaque triumphus licinio res

Capitulum. XXIII.

mansit victori. Ac miser ille q̄ de pmissiōibz demonū cōfusus p̄cessit ad bellū imperialibz a se signis abiectis solus affugit: ac ita latēter reuersus ad propria plures ex ydolorz sacerdotibz z dijs quoz p̄silij mouerat bella occidi mandauit. Postmodum autē obijt miser put supra. iij. capi. p̄tinet.

Capitulum. xxiiij.

de licinio quō aduersatus est p̄stātino z de ip̄o p̄stātino postq̄ sol⁹ obtinuit monarchiā: qualiter deceptus fuit ab eusebio arriano, in qua deceptōe auxilio christi paruz stetit angustus, et quō filios suos q̄n z vbi p̄ mouit, ac q̄liter christi sublimauit ecclesiam.

Euicto igit̄ maxētio romāi, vt actū est supra, ob grām constantini liciniū sororis sue constātie noie virū cesares creauerūt, per quē maxianus galeri filius deuictus est. Constantinus ergo duo

decimo imperij sui anno licinio cognato suo cōtradidit imperiū, hac vtiqz de cā vt existimo: quia licini⁹ cū mox omni p̄bitate z vite integritate poplo romano appareret, nō soluz i regni sui consortiū: sed z assumptus est in eius cognatū. Qui cōstantino placere desiderās christianoz se exhibuit defensorē. Et tyrannos eis se opponētes occidit, z pristis ne eos restituit libtati, sed tandē instigāte diabolo aspiciēs q̄ p̄stantin⁹ nō metu tm̄ sed z religiōe pariter et amore om̄ibz imparet, et esset in veneratiōe maxime pro xp̄ianis iuidie zelo motus: p̄stātino p̄ familiares ipius mortē occulte inferre molit̄. Quē dū cerneret eōs p̄stātinus secū de pari certatē z christianū se dolose fingere: partē imperij largit⁹ est illi z eū imperatores appellans z fedus ab eodē extorquēs: nil se cōtra christi anos actuz p̄stantino p̄te stat⁹ est. S; licini⁹ nō mlto post tpe: anno scilz imperij Constantini quindecio iratus q̄ christianozū precibz